

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Dış politika dümen tutmuyor. İç politika dümen tutmuyor. İnsanlar ne yapacağını bilmediklerinde en yanlış da olsa en iyi bildikleri yola savruluyor.

Geçen gün bir dostumla konuşuyordum. Referandumda “Yetmez ama evet” demişti. Benim boykot etmeme, başka solcu arkadaşlarınsa ‘hayır’ demesine kızmıştı. “Yeter ve evet” diyenler kazandıktan sonra gayet ümitlenmiş, özellikle Kürt sorununun çözülme ihtimali (ki gerçekten bu ihtimal vardı) doğru bir karar verdiğiğine güvenini arttırmıştı. Telefonda özür dilemedi, inatçıdır biraz. Hata yaptık da demedi. Demokratikleşmenin tamamen durduğunu, sanki başka bir Erdoğan’ın memleketi yönettiğini anlattı. “AK Parti’nin içinden bir DYP doğdu, biri söylese inanmazdım” dedi sakince. Bu bana yetti.

Terörün kökü kazınacak

Bizim kuşak Ertürk Yöndem’in korkunç programlarıyla büyüdü. Minicik Kürt çocuklarına “Apocular geldiler, kulaklarımızı kestiler” dedirtirlerdi. Tu kaka der gibi bir PKK vurgusuyla şeytanlaştırılan terör ve basında üretilen “Terörle mücadelede her yol mubahtır” algısıyla bombalanan Özgür Gündem’ler, olağanlaşmış bir olağanüstü hal ve elbette yüzlerce faili meçhul... Terörün kökü kazınsın da nasıl olacak? Yeni bir yol mu bulundu? Denenmemiş bir yöntem mi akla geldi? “Kökü kazınacak” denerek kazınamadı. Hem de o zamanlar devletin gizli olsun açık olsun bütün imkânları, savaş hukukunun dahi koşulları zorlanarak en kirli yöntemlere de başvurulmuştu.

Şimdi koşullar farklı

Tüm bunlar 1990’larda sınırların daha sabit, bölgede devlet erkinin var olduğu bir dönemde gerçekleşti. Ortadoğu’nun daha durgun olduğu yıllardı. Şimdi Irak ikiye bölünmüş. Kuzey’de de facto bir Kürt devleti kurulmuş. Bağdat yönetimiyle ara neredeyse yok. Tehditlerin bini bir para. Suriye’ye diplomatik savaş açılmış. Esad Kuzeydoğu Suriye’de devletleşmeye gitme pahasına Kürtlere askeri ve siyasi bir alan vermiş. İran’la ilişkiler çok gergin. İsrail, İran’ı vurmak için uygun bir zaman kolluyor. Lübnan’da iç savaş çıksın diye kaşınmadık yara kalmıyor. Suriye ve Irak’a gizli ve açık yollardan kontrolsüz bir silah ve para akışı var. Uzun lafın kısası, terör ve silahlı mücadeleyle bir yerlere varmak isteyen her illegal örgütün arayacağı bir atmosfer. Ve bu atmosferi yaratmak için de elinden geleni ardına koymayan biz.

Başka şeyler de var

Bir de üzerine demokratik açılım önerdik. Ucundan biraz açtık, sonra caydık. En kötüsü de bu oldu. KCK bahanesini kullanarak ovada siyasetin yollarını tıkadık. 8000 BDP’li siyasetçi içeri girdi. Partinin MYK’sı bile toplanamaz oldu. Belediye başkanları, il yöneticileri çalışamaz durumda. Şimdi bunlar yetmezmiş gibi bir de dokunulmazlıklar da kalksın diyenler oluyor. Tansu Çiller zamanında “Meclis’te PKK’nın barındığı bir gölge vardır, bunu Meclis’in üzerinden kaldırmakla yükümlüyüz” demişti. Orhan Doğan ve Hatip Dicle de dokunulmazlıkları kaldırılıp Meclis’ten itilip kakılarak gözaltına alınmışlardı. Ardından diğer vekillere sıra gelmişti. Geldi de ne oldu? BDP her girdiği seçimde oyunu arttırdı. Şimdi barajla da durdurulamayacak bir güçte. Bir sonraki seçimde en az 55 vekille Meclis’te. PKK hâlâ güçlü ve hatta ‘vur kaç’tan ‘vur kal’ taktiğine gidecek kadar kendini güçlü hissediyor. Uluslararası ortam da silahları susturmak

değil, avazı çıktığı kadar bağırtmak için hazır. Yani ne un var, ne şeker, ne yağ; birileri hâlâ biz biliriz helva yapmayı diyor. Terörün kökü kazınacakmış. Silahla olmuyor...

2023 yolu kapalı

Gidiřat kötü. Dış politika dümen tutmuyor. İç politika dümen tutmuyor. İnsanlar ne yapacağını bilmediklerinde en yanlış da olsa en iyi bildikleri yola savruluyor. Ve maalesef bizim en iyi bildiğimiz yol, hep bir çıkmaz sokak oluyor. Bu ülke aynı yanlış defalarca yapmayı hak etmiyor.